

Vendim nr. 97 datë 08.05.2023

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Holta Zaçaj,	Kryetare
Fiona Papajorgji,	Anëtare
Sonila Bejtja,	Anëtare

në datën 08.05.2023 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 2 (N) 2023 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **NDRIÇIM KASA**

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2022-1963, datë 14.09.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatoren e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Midis kërkuarit dhe dy personave të tjerë (në cilësinë e blerësve), si dhe Entit Kombëtar të Banesave (*EKB*), Durrës (në cilësinë e shitësit) është lidhur kontrata e shitjes me nr. 6685 rep., dhe nr. 2383 kol., datë 03.11.1997, me objekt një apartament banimi me sipërfaqe 72 m², të ndodhur në lagjen nr. 6, rruga “Bashkimi”, në qytetin e Durrësit. Në vijim,

në datën 04.11.1997 është bërë edhe regjistrimi i kësaj pasurie në emër të blerësve në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (ZVRPP), Durrës.

2. Kjo kontratë shitjeje është lidhur në bazë të kontratës për privatizim banese të datës 31.10.1997, të lidhur midis ish-Ndërmarrjes Komunale Banesa Plazh (NKBP) dhe kërkuesit. Kontrata për privatizim banese është mbështetur në autorizimin e Bashkisë Durrës të datës 06.02.1995, ku sipas vendimit nr. 60, datë 30.05.1991 të Komitetit Ekzekutiv të qytetit të Durrësit, kërkuesi do të strehohej si i shpronësuar në banesën që po ndërtohej nga NKBP-ja në lagjen nr. 6, shkalla 2, kati 4, apartamenti 5, të përbërë nga dy dhoma dhe një kuzhinë (apartamenti objekt i konfliktit gjyqësor).

3. Gjithashtu, rezulton se pallati ku ndodhej ky apartament, në vitin 1992, ka qenë duke u ndërtuar nga NKBP-ja, ku pala e paditur në proces, shtetasi Z.H., ka qenë punonjës. Në bazë të shkresës së lëshuar nga shoqëria e ndërtimit, të datës 09.02.1995, ka rezultuar se pallati ka qenë karabina deri në katin e katërt.

4. Me vendimin nr. 695, datë 05.05.1997 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës është vërtetuar fakti juridik i pronësisë së shtetasit Z.H. për katin e katërt të apartamentit objekt të konfliktit gjyqësor. Sipas këtij vendimi ka rezultuar se shtetasi Z.H. e ka përfunduar apartamentin me mundësitë e tij financiare, pasi ndërmarrja nuk ka pasur fonde.

5. Ndërkohë, rezulton se midis shtetasit Z.H., në cilësinë e paditësit, dhe EKB-së, Durrës, në cilësinë e palës së paditur, është zhvilluar një proces gjyqësor me objekt njohjen pronar për apartamentin objekt të konfliktit gjyqësor. Në përfundim të këtij procesi është vendosur detyrimi i EKB-së, Durrës të njohë pronar shtetasin Z.H. për këtë apartament, me arsyetimin se ai e ka fituar pronësinë e tij sipas pikës 2/b të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 46, datë 29.01.1993, të dalë në bazë dhe për zbatim të ligjit nr. 7652, datë 23.12.1992 “Për privatizimin e banesave shtetërore” (ligji nr.7652/1992). Mbi bazën e këtij vendimi gjyqësor, në datën 11.03.1999 është bërë regjistrimi i pasurisë në emër të shtetasit Z.H.

6. Për sa më sipër, rezulton se kërkuesi (në cilësinë e paditësit) i është drejtuar rrugës gjyqësore me padi me objekt lirim dhe dorëzimin e apartamentit objekt të konfliktit gjyqësor nga shtetasi Z.H. (në cilësinë e të paditurit). Në përfundim të këtij procesi gjyqësor të nisur nga kërkuesi, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë vendosur rrëzimin e padisë, me arsyetimin: “[...] banesën 2+1, i padituri e ka fituar në bazë të nenit 2/b të VKM-së nr. 46, datë 29.01.1993, sipas të cilit punonjësit e banesave në proces të mbetura të papërfunduara kanë të drejtë ta përfundojnë vetë. Është vërtetuar se pala e paditur, Z.H. ka qenë punëtor i

ndërmarrjes Komunale Plazh dhe ka bërë kërkesë për strehim, meqenëse ai ka punuar në njërin nga pallatet me punë vullnetare, me datë 07.08.1993, për përfundimin e apartamentit objekt gjykimi, të cilin e ka përfunduar me shpenzimet e veta [...]. Pretendimi i paditësit për lirim dhe dorëzim sendi është i pabazuar në ligj, pasi pala e paditur është bërë pronar i apartamentit me vendimin nr. 3074, datë 09.12.1997 të Gjykatës së Apelit Tiranë [...].”.

7. Më pas, duke iu rikthyer rastit objekt të këtij gjykimi kushtetues, rezulton se në datën 07.12.2010 kërkuesi (në cilësinë e paditësit) ka paraqitur një tjetër kërkesëpadi me objekt njohjen pronar të apartamentit objekt të konfliktit gjyqësor ndaj shtetasit Z.H. (në cilësinë e të paditurit) dhe detyrimin e ZVRPP-së, Durrës të çregjistrojë pasurinë në emër të shtetasit Z.H. dhe regjistrimin e saj në emër të tij. Nga ana tjetër, shtetasi Z.H. ka ngritur kundërpadi me objekt detyrimin e ZVRPP-së, Durrës të çregjistrojë kërkuenin dhe personat e tjerë si pronarë të apartamentit dhe ta pajisë atë me certifikatë pronësie.

8. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës, me vendimin nr. (11-2011-2220) 1121, datë 27.04.2011, ka vendosur: “Rrëzimin e kërkesëpadisë të paditëseve të kundërpaditur, Ndriçim Kasa, F.K. dhe L.K., ngritur kundër të paditurit kundërpaditës Z.H. dhe ZVRPP-së, Durrës, si të pabazuar në ligj. Pranimin e kërkesëpadisë të të paditurit kundërpaditës Z.H. ngritur kundër paditësve të kundërpaditur Ndriçim Kasa, F.K. e L.K. dhe ZVRPP-së, Durrës. Detyrimin e ZVRPP-së, Durrës që t’i çregjistrojë paditësit e kundërpaditur Ndriçim Kasa, F.K. dhe L.K. si pronarë të apartamentit, pasuria 3/241+1-5, ZK 8513 apartament i ndodhur në lagjen nr. 6, rruga “Bashkimi”, pallati 7, shkalla 1, apartamenti 5, me sipërfaqe 72 m², dhe të regjistrohet e pajiset i padituri kundërpaditës Z.H. me certifikatë pronësie mbi këtë pasuri.”.

9. Gjykata e Apelit Durrës, me vendimin nr. 638/10-2013-1365, datë 26.09.2013, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. (11-2011-2220) 1121, datë 27.04.2011 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës. Kundër këtij vendimi ka bërë rekurs kërkuesi.

10. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2022-1963, datë 14.09.2022, ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi nuk përmban asnjë nga shkaqet e parashikuara nga neni 472 i Kodit të Procedurës Civile (KPC).

11. Në datën 08.02.2023 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, duke kërkuar shfuqizimin e vendimit nr. 00-2022-1963, datë 14.09.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Kolegji i Gjykatës, me vendimin e datës 04.04.2023, e ka kthyer kërkesën për plotësim, me qëllim paraqitjen e provave ose argumenteve nga ana e kërkuetit lidhur me momentin e marrjes dijeni ose/dhe vënies në

dispozicion të tij të vendimit nr. 00-2022-1963, datë 14.09.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

12. Në datën 26.04.2023 kërkuesi i ka paraqitur Gjykatës provat dhe argumentet e tij në lidhje me marrjen dijeni të vendimit nr. 00-2022-1963, datë 14.09.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë që kundërshton në këtë Gjykatë.

II

Pretendimet e kërkuetit

13. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se vendimi i kundërshtuar i ka cenuar:

- 13.1. *Të drejtën për proces të rregullt si pasojë e mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm*, pasi Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë e ka gjykuar çështjen 9 vjet pas regjistrimit të ankimit, duke tejkaluar afatin e përcaktuar në nenin 399/2, pika 1, shkronja “b”, të KPC-së.
- 13.2. *Të drejtën për t’u dëgjuar*, pasi Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, duke mos u dhënë përgjigje shkaqeve të ngritura në rekurs. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë nuk e ka analizuar drejtpërdrejt parimin e sigurisë juridike lidhur me gjënë e gjykuar, por vetëm sa ka mbështetur qëndrimin e gjykatave më të ulëta. Në këtë rast nuk jemi përpara gjësë së gjykuar.
- 13.3. *Standardin e arsytimit të vendimeve gjyqësore*, pasi Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka cenuar standardet kushtetuese të çmuarjes së provave dhe interpretimit të ligjit material civil. Apartamenti objekt i konfliktit gjyqësor është fituar dhe më pas regjistruar nga kërkuesi bazuar në nenet 163, 164, 705, 192 e 193 të Kodit Civil (KC) dhe ligjit nr. 7652/1992. Shtetasi Z.H. e ka fituar pronësinë për këtë apartament me një vendim gjyqësor, i cili sipas nenit 193 të KC-së nuk sjell pasoja juridike, për rrjedhojë nuk mund të regjistrohet nga ZVRPP-ja, Durrës, pasi është vendim deklarativ dhe, si i tillë, nuk ka fuqi provuese ndaj personave që nuk kanë qenë të thirrur nën gjykim.
- 13.4. *Formimin e saktë të ndërgjyqësisë*, pasi Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë nuk ka bërë zëvendësimin procedural të paditëses L.K., e cila ka ndërruar jetë.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkesës

14. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me iniciimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

15. Në rastin në shqyrtim, Kolegji vëren se kërkesi legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor, ndaj të cilit ka ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

16. Në lidhje me përmbushjen e kriterit tjetër për legjitimim, që lidhet me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, individit mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar (*shih vendimet nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Ky rregull nënkupton jo vetëm që individit t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 31, datë 03.11.2022; nr. 15, datë 07.05.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Përpara ndryshimeve ligjore që i janë bërë KPC-së në vitin 2017, Gjykata ka vlerësuar se në bazë të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, individit legjitimohej për të pretenduar drejtpërdrejt në Gjykatë cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor edhe për konstatimin e cenimit të së drejtës për gjykimin e çështjes brenda një afati të arsyeshëm, për shkak se legjislacioni nuk parashikonte mjete të

tjera juridike efektive për mbrojtjen e kësaj të drejte kushtetuese (*shih vendimin nr. 69, datë 17.11.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Në këtë drejtim, Gjykata ka vërejtur se me ndryshimet që i janë bërë KPC-së me ligjin nr. 38/2017 (të cilat kanë hyrë në fuqi në datën 05.11.2017), është përcaktuar se çfarë do të konsiderohen afate të arsyeshme (neni 399/2), çfarë do të konsiderohet shpërblim i drejtë (neni 399/3), cila është gjykata kompetente për shqyrtimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes dhe përshejtimin e procedurave (nenet 399/4 dhe 399/6), rregullat për gjykimin e kërkesës (neni 399/7), etj. Pra, ligji procedural ka parashikuar mjete të reja ligjore efektive, me qëllim që individit t'i garantohet mbrojtja efektive në lidhje me pretendimet për cenimin e së drejtës për gjykimin brenda një afati të arsyeshëm ose edhe për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm (*shih vendimin nr. 16, datë 16.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Sipas nenit 399/6, pika 1, shkronja "c", të KPC-së, kërkesa për konstatimin e shkeljes i drejtohet gjykatës kompetente, sipas llojit të mosmarrëveshjes, penale, civile ose administrative, dhe në rastet kur çështja në të cilën pretendohet të ketë shkelje është duke u gjykuar në Gjykatën e Lartë, kërkesa shqyrtohet nga një kolegji tjetër i Gjykatës së Lartë.

19. Në kuptim të sa më sipër, nuk rezulton se kërkuesi kërkesën për cenimin e procesit të rregullt, si pasojë e mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm, ta ketë ngritur më parë në Gjykatën e Lartë. Për këtë arsye, Kolegji çmon se ai nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion përpara se t'i drejtohej Gjykatës për këtë pretendim.

20. Në lidhje me legjitimimin *ratione temporis*, sipas nenit 71/a, pika 1, shkronja "b", të ligjit nr. 8577/2000, ankimi kushtetues individual shqyrtohet nga Gjykata kur kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit. Në rastin konkret kërkuesi i është drejtuar Gjykatës në datën 08.02.2023, ndërsa vendimi gjyqësor që kundërshtohet prej tij, është dhënë nga Gjykata e Lartë në datën 14.09.2022. Sipas shkresës nr. 2128/1 prot., datë 25.04.2023, ky vendim është publikuar në faqen zyrtare të Gjykatës së Lartë në datën 10.11.2022. Gjithashtu, kërkuesi ka paraqitur edhe një zarf që mban datën 12.10.2022 (sipas shënimit të shërbimit postar), nëpërmjet të cilit ai pretendon se është njohur me shkresën nr. 505/1 prot., datë 11.10.2022 të Kancelarit të Gjykatës së Lartë, nëpërmjet së cilës ai është njoftuar për vendimin e kundërshtuar në këtë Gjykatë. Në këtë kuptim, Kolegji konstaton se ankimi kushtetues është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor.

21. Për sa i përket legjitimitetit *ratione materiae*, Gjykata në jurisprudencë të vazhdueshme ka theksuar se vlerësimi i fakteve dhe rrethanave të çështjes, si dhe interpretimi

dhe zbatimi i ligjit janë kompetenca të gjykatave të sistemit gjyqësor të zakonshëm dhe, si të tilla, nuk mund të jenë objekt i gjyqimit kushtetues. Gjykata ka në kompetencën e saj vlerësimin nëse gjykatat e sistemit gjyqësor kanë respektuar të drejtat e palëve në gjykim për një proces të rregullt ligjor dhe nëse ato u kanë dhënë kuptimin e duhur të drejtave kushtetuese që duhen respektuar në procesin e shqyrtimit të çështjes (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 7, datë 07.02.2017 të Gjykatës Kushtetuese*). Ajo nuk mund të bëjë vlerësim të provave, interpretim të ligjit dhe as të përcaktojë mënyrën e zgjidhjes së çështjes, sepse këto të fundit hyjnë në sferën e kompetencave të gjykatave të sistemit gjyqësor (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 13, datë 10.03.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Për sa më sipër, referuar pretendimeve të kërkuarit, Kolegji vëren se argumentet e tij për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, kanë të bëjnë tërësisht me vlerësimin e provave dhe interpretimin e ligjit nga Gjykata e Lartë. Si të tilla, ato nuk mund të bëhen pjesë e juridiksionit kushtetues që zhvillon Gjykata. Gjithashtu, Kolegji konstaton se në lidhje me këtë pretendim, kërkuari nuk ka sjellë asnjë argument konkret kushtetues se si Gjykata e Lartë e ka cenuar standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor. Për këtë arsye, ky pretendim nuk mund të merret në shqyrtim.

23. Për sa i përket pretendimit për mosformimin e saktë të ndërgjyqësisë, Kolegji thekson se në kuptim të nenit 134, pika 2, të Kushtetutës, individ, si subjekt i kushtëzuar, mund të bëjë kërkesë në Gjykatë vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij të drejtpërdrejta, si dhe të provojë se në ç'mënyrë ai është cenuar në të drejtat e tij kushtetuese. Për rrjedhojë, për sa kohë që kërkuari parashtron pretendime që nuk lidhen me cenimin e drejtpërdrejtë të së drejtës së tij kushtetuese për një proces të rregullt, por ka synim mbrojtjen e të drejtave të personave të tretë, ai nuk legjitimohet për këtë pretendim, pasi nuk ka provuar të drejtën e cenuar dhe interesin e tij të ligjshëm vetjak për mbrojtjen e saj.

24. Lidhur me pretendimin tjetër të kërkuarit për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar, vërehet se ai *prima facie* hyn në juridiksionin e Gjykatës, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës dhe do të shqyrtohet në vijim në lidhje me bazueshmërinë e tij në themel.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për t'u dëgjuar

25. Kërkuari ka pretenduar se është cenuar e drejta për t'u dëgjuar, pasi Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, duke mos u dhënë përgjigje shkaqeve të ngritura në rekurs. Gjykata e Lartë nuk e ka analizuar drejtpërdrejt parimin e sigurisë juridike lidhur

me gjënë e gjykuar, por vetëm sa ka mbështetur qëndrimin e gjykatave më të ulëta. Në këtë rast nuk jemi përpara gjësë së gjykuar.

26. Neni 42, pika 2, i Kushtetutës parashikon se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, lirive dhe interesave të tij kushtetues dhe ligjorë, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj. Në lidhje me shqyrtimin e çështjes në Gjykatën e Lartë, në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se në rast se kolegji në dhomën e këshillimit krijon bindjen se shkaqet e ngritura në rekurs janë të pabazuara, pasi nuk bëjnë pjesë në ato që parashikon dispozita ligjore ose nuk gjejnë mbështetje në aktet e dosjes gjyqësore, atëherë është në funksionin e tij të vendosë, në pajtim me kërkesat ligjore, mospranimin e rekursit. Veprimtaria seleksionuese e dhomës së këshillimit nuk është një shkelje e së drejtës së palëve për t'iu drejtuar gjykatës, por një veprimtari e domosdoshme në funksion të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që i parashikon ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj. Ky lloj shqyrtimi paraprak vlerësues është kompetencë vetëm e trupit gjykues të Gjykatës së Lartë në dhomë këshillimi dhe nuk mund të bëhet pjesë e kontrollit kushtetues që zhvillon Gjykata (*shih vendimet nr. 21, datë 20.03.2017; nr. 8, datë 26.02.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Referuar rrethanave konkrete të çështjes në shqyrtim, Kolegji konstaton se kërkuuesi nëpërmjet paraqitjes së rekursit është pala që ka vënë në lëvizje Gjykatën e Lartë, në të cilin ka parashtruar shkaqet për prishjen e vendimeve të gjykatave më të ulëta. Nga të dhënat e faqes zyrtare të Gjykatës së Lartë, rubrika “Çështje të shpallura për gjykim”, për kategorinë “Çështje civile”, nënrubrika “Për shqyrtim në dhomë këshillimi”, rezulton se në datën 27.07.2022 është shpallur lista e çështjeve për shqyrtim në datën 14.09.2022, si dhe përbërja e trupit gjykues për çdo çështje. Në këtë listë pasqyrohet edhe çështja e kërkuesisit. Gjithashtu, referuar vendimit të Gjykatës së Lartë, Kolegji vëren se ajo, pasi ka vlerësuar se rekursi i paraqitur nga kërkuuesi nuk është bërë për asnjë nga shkaqet e parashikuara në nenin 472 të KPC-së, i zbatueshëm në momentin e paraqitjes së tij, në vijim të arsyetimit dhe të shqyrtimit të rekursit, i ka dhënë përgjigje kërkuesisit për pretendimet e tij, të cilat, sipas asaj gjykate, nuk janë të bazuara. Gjykata e Lartë ka vlerësuar, gjithashtu, se gjykatat më të ulëta u kanë dhënë përgjigje shteruese palëve në proces, në lidhje me mosmarrëveshjen për të drejtën e pronësisë. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se kërkuuesi e ka ushtruar lirisht të drejtën e tij për t'u dëgjuar dhe Gjykata e Lartë u ka dhënë përgjigje

pretendimeve të tij të ngritura në rekurs. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar është haptazi i pabazuar.

28. Si përfundim, Kolegji vlerëson se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronjat “a”, “d” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.